

บทความวิจัย

การเตรียมและการศึกษาสมบัติทางฟิสิกส์ของ Y211

จิตติพงษ์ เครือหงส์^{1*} ศุภเดช สุจินพรัหม² พงษ์แก้ว อุดมสมุทรหิรัญ^{3,4}

ธัญนพ นิลกำจร^{3,4} และ เสริมสุข รัตเร่ง^{3,4}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้สังเคราะห์ Y_2BaCuO_5 (Y211) ด้วยวิธีปฏิกิริยาสถานะของแข็ง มีสารตั้งต้นคือ ยิบเทรียมออกไซด์ (Y_2O_3) แบเรียมคาร์บอเนต ($BaCO_3$) และคอปเปอร์ออกไซด์ (CuO) นำสารตั้งต้นผสมกันแล้วนำไปสู่กระบวนการเผาแบบผงสองครั้ง ศึกษาคุณลักษณะของสารด้วยวิธีการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ และใช้โปรแกรมฟูลพรอฟเพื่อหารูปแบบโครงสร้างและกลุ่มปริภูมิ กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราดศึกษาสัณฐานพื้นผิว การวัดเอกซเรย์สเปกโตรสโกปีแบบกระจายพลังงานเพื่อวิเคราะห์ธาตุและการวิเคราะห์ความร้อนเชิงอนุพันธ์เพื่อหาค่าของอุณหภูมิเพอร์ริเทคติกพบว่า สารมีรูปแบบโครงสร้างแบบออร์โธโรมบิก และมีกลุ่มปริภูมิแบบ Pbnm มีขนาดของเกรนประมาณ 1 ไมโครเมตร ปรากฏจากสารเจือและมีปฏิกิริยาแบบดูดความร้อนที่อุณหภูมิ $995^\circ C$

คำสำคัญ: ปฏิกิริยาสถานะของแข็ง Y211 สารปกติ

¹ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

²ภาควิชาฟิสิกส์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน นครปฐม

³หน่วยวิจัยฟิสิกส์ประสานมิตร ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴ศูนย์ความเป็นเลิศด้านฟิสิกส์

*ผู้นิพนธ์และประสานงาน, e-mail: kruaehong@hotmail.com

Preparation and Study on the Physical Properties of Y211

Thitipong Kruaehong^{1*}, Suppadate Sujinnapram²,
Pongkaew Udomsamuthirun^{3,4}, Tunyanop Nilkamjon^{3,4}
and Sermasuk Ratreng^{3,4}

ABSTRACT

In this research, Y_2BaCuO_5 (Y211) was synthesized by solid state reaction, using yttrium oxide (Y_2O_3), barium carbonate ($BaCO_3$) and copper oxide (CuO) as the reactants. They were mixed and underwent calcination twice. The sample was characterized by X-ray diffraction (XRD) and the FullProf program was used to determine the crystal structure and space group. Surface morphology studies were performed using scanning electron microscopy (SEM); element analyses were carried out by energy dispersive X-ray spectroscopy (EDX). Finally, the peritectic temperature was determined by differential thermal analysis (DTA). The crystal structure of the sample was found to be orthorhombic with a Pbnm space group. The Y211 had a grain size of about 1 μm without any impurities and the endothermic reaction was found at 995°C.

Keywords: solid state reaction, Y211, non-superconducting phase

---

¹Department of Physics, Faculty of Science and Technology, Suratthani Rajabhat University

²Department of Physics, Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom

³Prasarnmitr Physics Research Unit, Department of Physics, Faculty of Science, Srinakharinwirot University,

⁴Thailand Centre of Excellence in Physics (ThEP)

*Corresponding author, e-mail: kruaehong@hotmail.com

บทนำ

ตัวนำยวดยิ่งเป็นตัวนำที่ไม่มีความต้านทานไฟฟ้าในสภาพหนึ่ง ถูกค้นพบโดยนักฟิสิกส์ชาวเนเธอร์แลนด์ ชื่อ คาร์เมอร์ลิงก์ ออนเนส [1] ในปี ค.ศ. 1911 ซึ่งเขาได้ศึกษาการวัดความต้านทานไฟฟ้าของปรอท โดยใส่ปรอทลงในภาชนะรูปร่างแบนแล้วแช่ลงในฮีเลียมเหลวเพื่อลดอุณหภูมิของสาร ผลปรากฏว่าปรอทที่ถูกหล่อเย็นด้วยฮีเลียมเหลวนี้จะมีอุณหภูมิลดลงอย่างสม่ำเสมอจนกระทั่งถึงอุณหภูมิที่ 4.2 เคลวิน ความต้านทานไฟฟ้าของปรอทลดลงเป็นศูนย์อย่างทันทีทันใด เรียกสภาวะเช่นนี้ว่า สภาพนำยวดยิ่ง (superconductivity) และเรียกอุณหภูมิที่ทำให้ความต้านทานไฟฟ้าของปรอทมีค่าเป็นศูนย์อย่างทันทีทันใดนี้ว่า อุณหภูมิวิกฤต (critical temperature: T_c) หลังจากการค้นพบสภาพไร้ความต้านทานไฟฟ้าในปี ค.ศ. 1911 แล้ว นักวิทยาศาสตร์ได้พยายามค้นคว้าวิจัยเพื่อให้ได้ตัวนำยวดยิ่งชนิดใหม่ๆ ให้มีอุณหภูมิวิกฤตสูงขึ้น แต่พัฒนาได้อย่างเชื่องช้า จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1986 ได้มีการค้นพบครั้งสำคัญของตัวนำยวดยิ่งอีกครั้งหนึ่ง โดยเบททอสและมูลเลอร์ [2] ตัวนำยวดยิ่งที่ได้ค้นพบเป็นตัวนำยวดยิ่งกลุ่มใหม่ที่มียังค์ประกอบของคอปเปอร์และออกซิเจน เรียกตัวนำยวดยิ่งที่มีสารประกอบสองชนิดนี้ว่า ตัวนำยวดยิ่งกลุ่มคิวเพรท (Cuprate) ซึ่งสารนี้ก็คือ La_2BaCuO_4 เป็นสารประเภทเซรามิกส์ โดยที่อุณหภูมิห้องมีสภาพเป็นฉนวนไฟฟ้า แต่เมื่อลดอุณหภูมิลงประมาณ 30 เคลวินจะมีสภาพนำยวดยิ่ง

จากนั้นอีกหนึ่งปีถัดมาในปี ค.ศ. 1987 วู และคณะ [3] ได้ค้นพบตัวนำยวดยิ่งกลุ่มคิวเพรทอีกกลุ่มหนึ่งที่มียังค์ประกอบของธาตุยทเทรียม (Y) แบเรียม (Ba) คอปเปอร์ (Cu) และออกซิเจน (O) เรียกตัวนำยวดยิ่งกลุ่มนี้ว่า Y123 มีสูตรทางเคมีเป็น $YBa_2Cu_3O_{7-x}$ มีอุณหภูมิวิกฤตสูงถึง 92 เคลวิน ซึ่งสูงกว่าจุดเดือดของไนโตรเจนเหลวที่อุณหภูมิ 77 เคลวิน ดังนั้นในการใช้งานตัวนำยวดยิ่งชนิดนี้จึงสามารถใช้ไนโตรเจนเหลวเป็นสารหล่อเย็นเพื่อใช้ในการลดอุณหภูมิของสารได้ อีกทั้งไนโตรเจนเหลวหาง่าย ราคาถูก ดังนั้นการค้นพบครั้งนี้จึงทำให้การทดลองและการสังเคราะห์ตัวนำยวดยิ่งนี้สามารถทำได้ง่ายขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงสมบัติของตัวนำยวดยิ่งกลุ่มนี้สามารถนำสารปกติหลายชนิดเพิ่มเข้าไป โดยสารปกติชนิดหนึ่งที่นิยมนำไปผสม คือ Y211 [4] มีสูตรทางเคมีเป็น Y_2BaCuO_x ซึ่งสารนี้สามารถเพิ่มค่าของกระแสวิกฤต (critical current) [5] ให้มีค่าที่สูงขึ้น อีกทั้งยังสามารถตั้งสนามแม่เหล็กที่เกิดขึ้นใน Y123 ให้มีค่าสม่ำเสมอ และจะทำให้มีค่าสนามแม่เหล็กวิกฤต (critical magnetic field) สูงขึ้นตามไปด้วย ถึงแม้ว่าลักษณะโครงสร้างสมบัตินี้ของ Y211 ได้ถูกนำเสนอไว้ในหนังสือเรื่อง “Melt processed High Temperature Superconductor” [6] ยังไม่ครบถ้วนในด้านการเตรียมเพื่อให้ได้สาร Y211 ที่บริสุทธิ์ และสมบัติทางกายภาพซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับสมบัติของสารนี้น้อยจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจใน Y123 น้อยตามไปด้วย

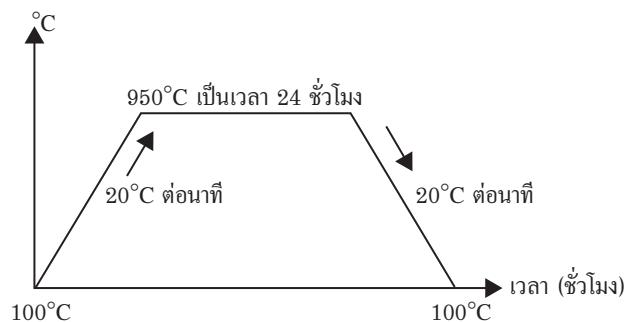
งานวิจัยนี้จึงได้เตรียมสาร Y211 แบบเฟสเดี่ยวขึ้นมาเพื่อศึกษาสมบัติทางฟิสิกส์ด้วยวิธีการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ (X-ray Diffraction: XRD) กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (Scanning Electron Microscope: SEM) เอกซเรย์สเปกโตรสโกปีแบบการกระจายพลังงาน (Energy Dispersive X-ray Spectroscopy: EDX) และการวิเคราะห์ความร้อนเชิงอนุพันธ์ (Differential Thermal Analysis: DTA) ซึ่งจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียม Y211 ที่มีความบริสุทธิ์สูง และจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพของ Y123 ต่อไป

วิธีการทดลอง

คณะผู้วิจัยได้เตรียมสารปฏิกิริยาขึ้นด้วยวิธีปฏิกิริยาสถานะของแข็ง (solid state reaction) มีสารตั้งต้น คือ ยิทเทรียมออกไซด์ (Y_2O_3) จำนวน 9.84 กรัม แบเรียมคาร์บอเนต ($BaCO_3$) จำนวน 8.60 กรัม และคอปเปอร์ออกไซด์ (CuO) จำนวน 3.47 กรัม มีความบริสุทธิ์ 99.99 เปอร์เซ็นต์ จากนั้นนำปริมาณสารทั้งสามมาผสมให้เข้ากันในครกอะลูมินาแล้วนำไปสู่กระบวนการเผาแบบผง (calcination) ซึ่งมีกระบวนการเผา ดังนี้

กระบวนการเผาครั้งที่ 1

เริ่มต้นกระบวนการเผาที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส จากนั้นเพิ่มอุณหภูมิด้วยอัตรา 20 องศาเซลเซียสต่อนาที จนกระทั่งอุณหภูมิถึง 950 องศาเซลเซียส คงที่อุณหภูมินี้ไว้ 24 ชั่วโมง จากนั้นลดอุณหภูมิลงด้วยอัตรา 20 องศาเซลเซียส จนอุณหภูมิลดลงถึง 100 องศาเซลเซียส ซึ่งมีกระบวนการเผาดังรูปที่ 1 ดังนี้

รูปที่ 1 แสดงกระบวนการเผาครั้งที่ 1

เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการเผาครั้งที่ 1 แล้ว สารที่ได้จะมีลักษณะสีเขียวเกาะตัวกันแน่น จากนั้นนำไปบดให้เป็นผงละเอียด แล้วนำไปกรองด้วยตะแกรงขนาด 150 ไมโครเมตร เพื่อคัดเลือกขนาดของอนุภาคของสาร จากนั้นนำไปเผาครั้งที่สอง ซึ่งมีกระบวนการเผาแบบเดียวกับกระบวนการเผาครั้งที่ 1 นำสารที่มีลักษณะเป็นผงนี้ศึกษาสมบัติทางฟิสิกส์ด้วยวิธีการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ โดยใช้เครื่องมือรุ่น D8 discovery diffractometer เริ่มทำการวัดจากมุม 10 องศา จนถึงมุม 90 องศา ด้วยอัตรา 0.02 องศาต่อวินาที นำข้อมูลดิบที่ได้จากการวัดไปหาค่าคงตัวของหน่วยเซลล์ (lattice parameter) และกลุ่มปริภูมิ (space group) โดยใช้โปรแกรมฟูลพรอฟ [7] จากนั้นนำสารไปศึกษาพื้นผิวด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราดที่กำลังขยาย 2,000 และ 5,000 เท่า เอกซเรย์สเปกโตรสโกปีแบบการกระจายพลังงานเพื่อวิเคราะห์ธาตุ ใช้เครื่องมือรุ่น JSM 5800LV และการวิเคราะห์ความร้อนเชิงอนุพันธ์ ใช้เครื่องมือรุ่น Netzsch 409 โดยเริ่มทำการทดลอง ที่อุณหภูมิห้อง จากนั้นเพิ่มอุณหภูมิด้วยอัตรา 20 องศา

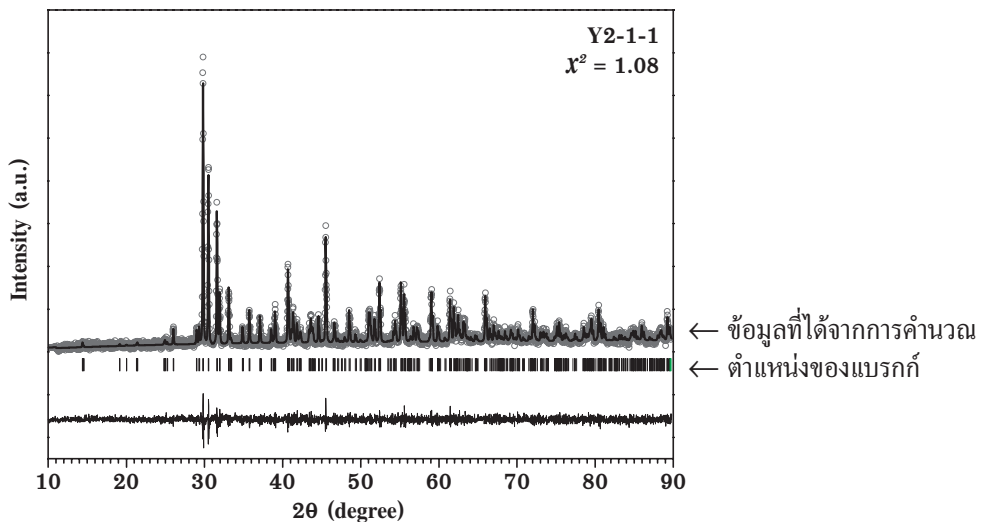
เซลเซียสต่ออนาที จนกระทั่งอุณหภูมิถึง 950 องศาเซลเซียส แล้วเปลี่ยนอัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเป็น 2 องศาเซลเซียสต่ออนาที จนกระทั่งถึงอุณหภูมิ 1,150 องศาเซลเซียส ตามลำดับ

ผลการทดลอง

นำสารที่ได้จากกระบวนการเผาครั้งสุดท้ายที่มีลักษณะเป็นผงสีขาวตามลำดับของเครื่องมือ ซึ่งมีผลการทดลอง ดังนี้

การวัดด้วยการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์

การวัดด้วยการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์เป็นการทดลองเพื่อศึกษาโครงสร้างของสารโดยการยิงรังสีเอกซ์ไปยังสารที่ต้องการจะศึกษา รังสีเอกซ์นี้มีแหล่งกำเนิดจากทองแดง (Cu) ที่ใช้เป็นเป้าของเครื่องเอกซเรย์ ซึ่งจะให้ความยาวคลื่นเท่ากับ 1.5406 อังสตรอม (Å) เมื่อรังสีเอกซ์นี้ผ่านเข้าไปในผลึกจะเกิดการเลี้ยวเบนเกิดขึ้น รังสีที่เลี้ยวเบนจะถูกตรวจจับความเข้ม (intensity) ด้วยหัววัด (detector) ที่มุมต่างๆ กัน การเลี้ยวเบนที่เกิดขึ้นจะเป็นไปตามสมการของแบรกก์ (Bragg) ดังสมการ $2d\sin\theta = n\lambda$ [8] เมื่อ d คือ ระยะห่างระหว่างระนาบในผลึกมีหน่วยเป็นอังสตรอม (Å) θ คือ มุมที่รังสีตกกระทบทำกับระนาบของผลึกมีหน่วยเป็นเรเดียน n คือ เลขจำนวนเต็ม λ คือ ความยาวคลื่นมีค่าเท่ากับ 1.5406 อังสตรอม (Å) สำหรับทองแดง จากนั้นนำข้อมูลดิบ (raw data) ที่ได้จากการทดลองนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมฟูลพروفเพื่อหารูปแบบโครงสร้างค่าคงตัวของหน่วยเซลล์และกลุ่มปริภูมิ ซึ่งมีผลการทดลอง ดังนี้

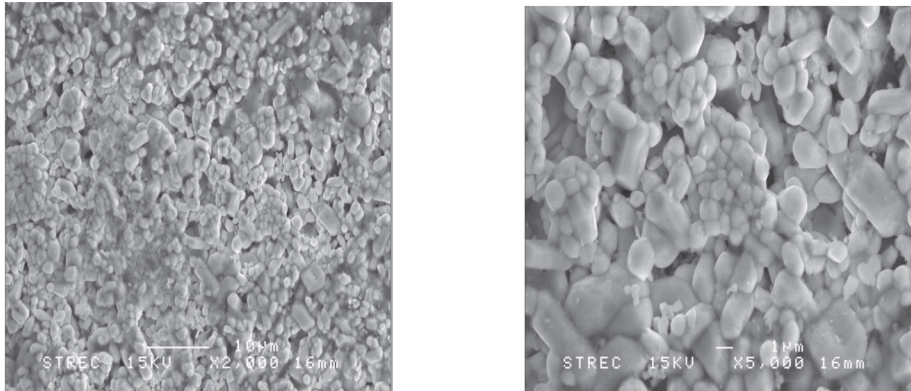

รูปที่ 2 รูปแบบการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ของ Y211 วงกลมเป็นข้อมูลที่ได้จากการทดลอง เส้นสีดำเป็นข้อมูลที่ได้จากการคำนวณ และแถบใต้กราฟ คือ ตำแหน่งของแบรกก์ (Bragg)

ผลการวิเคราะห์ พบว่า สารชนิดนี้มีโครงสร้างแบบออร์ทอโรมบิก มีค่าคงตัวของหน่วยเซลล์เท่ากับ $a = 7.1403 \text{ \AA}$, $b = 12.1921 \text{ \AA}$ และ $c = 5.6523 \text{ \AA}$ มีกลุ่มปริภูมิเป็นแบบ Pbnm (No. 62 International Table) [9]

การวิเคราะห์สภาพพื้นผิวด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด

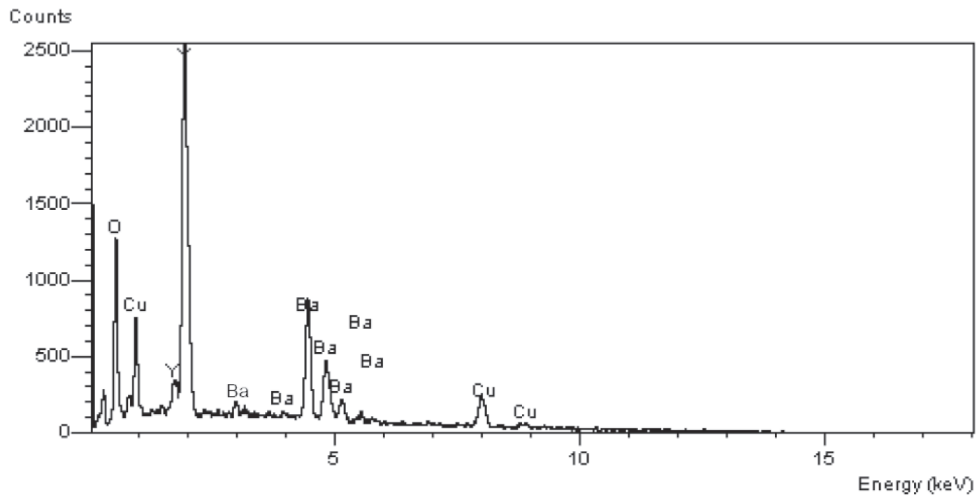
การวิเคราะห์สภาพพื้นผิวด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราดเป็นวิธีการศึกษาพื้นผิวและขนาดของเกรน การทดลองนี้ใช้สารที่มีลักษณะเป็นผงมาติดด้วยเทปกาวคาร์บอนสองหน้าแล้วนำไปวางที่จับสารตัวอย่าง (sample holder) แล้วใช้กำลังขยายขนาด 2,000 และ 5,000 เท่า โดยไม่ต้องเคลือบด้วยทอง โดยพบว่าสารนี้มีขนาดของเกรนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1 ไมโครเมตร มีภาพถ่ายผิวของสาร ดังนี้

รูปที่ 3 ภาพถ่ายผิวของ Y211 ที่กำลังขยาย 2,000 และ 5,000 เท่า

การวัดแบบเอกซเรย์สเปกโทสโกปีแบบการกระจายพลังงาน

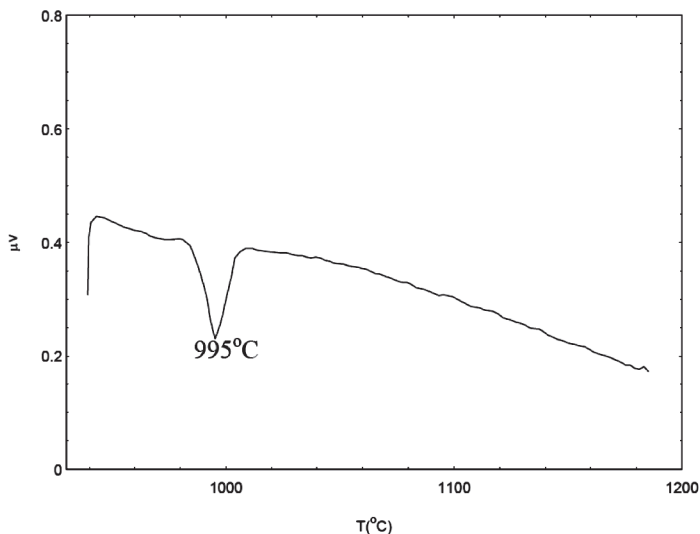
เมื่อทดลองด้วยวิธีการวิเคราะห์สภาพพื้นผิวแล้ว ในขณะเดียวกันสามารถทำการทดลองด้วยวิธีการวัดด้วยวิธีเอกซเรย์สเปกโทสโกปีแบบการกระจายพลังงานเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ธาตุ พบว่า สารมีจำนวนอัตราส่วนของยิทเทเรียม (Y) แบเรียม (Ba) คอปเปอร์ (Cu) และออกซิเจน (O) ที่แตกต่างกัน โดยไม่พบสารเจือใดๆ ซึ่งสารนี้มีตัวเลขสามตัว ตัวเลขตัวแรกจะแสดงอัตราส่วนของธาตุยิทเทเรียม ตัวเลขตัวที่สองแสดงอัตราส่วนของธาตุแบเรียม และตัวเลขตัวสุดท้ายแสดงอัตราส่วนของธาตुकอปเปอร์ ตามลำดับ จากข้อมูลดิบที่ได้จากการทดลองจะรายงานปริมาณของธาตุที่เป็นองค์ประกอบอยู่ในรูปของเปอร์เซ็นต์ของธาตุทั้ง 4 ชนิด จากนั้นผู้วิจัยได้คำนวณโดยทำการปรับค่าให้อัตราส่วนของสารแต่ละสูตรตรงกับอัตราส่วนของเลขตัวแรกก่อน แล้วคำนวณอัตราส่วนของ แบเรียม คอปเปอร์ และออกซิเจน ถัดไป สามารถแสดงข้อมูลของอัตราส่วนของปริมาณธาตุต่างๆ ที่ได้จากการปรับค่าได้พบว่ามีสัดส่วนของ Y: Ba: Cu: O คิดเป็นสัดส่วน 1.4: 1: 1.1: 2.8 เมื่อเปรียบเทียบกับสูตรตั้งต้นของสารแล้วพบว่าอัตราส่วนของแบเรียมและคอปเปอร์มีค่าไม่ตรงกับสูตรตั้งต้น แสดงให้เห็นว่าสารที่เตรียมขึ้นมีการกระจายตัวของปริมาณธาตุต่างๆ ที่ไม่สม่ำเสมอ ดังรูปที่ 4 แสดงปริมาณธาตุของสาร

รูปที่ 4 ปริมาณธาตุที่มีอยู่ใน Y211

การศึกษาด้วยการวิเคราะห์ความร้อนเชิงอนุพันธ์

การวิเคราะห์ความร้อนเชิงอนุพันธ์เป็นการทดลองที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลต่างเชิงความร้อนของสารตัวอย่างกับสารอ้างอิง ซึ่งจะมีเทอร์มอคัปเปิ้ลติดอยู่กับสารทั้งสอง โดยจะให้เทอร์มอคัปเปิ้ลติดกับสารตัวอย่างเป็น T_1 และติดกับสารอ้างอิงเป็น T_2 ผลต่างของอุณหภูมิที่ได้จะแปรผลในรูปของแรงเคลื่อนไฟฟ้า (electromotive force) การพิจารณาปฏิกิริยาทางความร้อนสามารถพิจารณาได้ดังนี้ คือ ถ้าผลต่างของแรงเคลื่อนไฟฟ้าของสารตัวอย่างมากกว่าสารอ้างอิง ($T_1 - T_2 > 0$) จะมีปฏิกิริยาทางความร้อนแบบคายความร้อน และผลต่างของแรงเคลื่อนไฟฟ้าของสารตัวอย่างน้อยกว่าสารอ้างอิง ($T_1 - T_2 < 0$) จะมีปฏิกิริยาทางความร้อนแบบดูดความร้อน [10] สำหรับผลการทดลองของ Y211 มีปฏิกิริยาทางความร้อนแบบดูดความร้อนที่อุณหภูมิ 995 องศาเซลเซียส ซึ่งอุณหภูมินี้ทำให้สารเกิดการเปลี่ยนสภาพเป็นสารประกอบอื่น [11] หรือที่เรียกว่าอุณหภูมิเพอร์ริเทคติก ดังนั้นก่อนการเตรียมสารจึงควรจะทราบค่าของอุณหภูมินี้ก่อนเพื่อป้องกันการเกิดสารประกอบอื่นที่ไม่ต้องการซึ่งการเกิดปฏิกิริยาแบบดูดความร้อนของสารกลุ่มนี้จะเกิดจากธาตุแบเรียม [12] เนื่องจากเป็นธาตุที่มีจุดหลอมเหลวต่ำที่สุดของธาตุที่เป็นองค์ประกอบของสารกลุ่มนี้ ดังรูปที่ 5

รูปที่ 5 แสดงอุณหภูมิเพอร์ริเทคติกของ Y211

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

คณะผู้วิจัยได้เตรียมสารปกติของ Y211 แบบเฟสเดียวที่มีความบริสุทธิ์สูงด้วยวิธีปฏิกิริยาสถานะของแข็ง (solid state reaction) มีสารตั้งต้น คือ ยิทเทรียมออกไซด์ (Y_2O_3) แบเรียมคาร์บอเนต ($BaCO_3$) และคอปเปอร์ออกไซด์ (CuO) สารที่เตรียมได้ลักษณะเป็นผงสีเขียว นำสารนี้ทดสอบสมบัติทางฟิสิกส์ด้วยวิธีการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์พบว่าโครงสร้างแบบออร์ทอโรมบิก มีค่าคงตัวของหน่วยเซลล์เท่ากับ $a = 7.1403 \text{ \AA}$ $b = 12.1921 \text{ \AA}$ และ $c = 5.6523 \text{ \AA}$ และมีกลุ่มปริภูมิแบบ Pbnm (No. 62 International Table) การวิเคราะห์สภาพพื้นผิวด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด พบว่า เกรนมีขนาดเท่ากับ 1 ไมโครเมตร สภาพพื้นผิวส่วนใหญ่มีรูพรุนและไม่เป็นเนื้อเดียวกันเท่าที่ควร การวัดแบบเอกซเรย์สเปกโตรสโกปีแบบการกระจายพลังงานพบว่าปริมาณธาตุยิทเทรียม แบเรียม คอปเปอร์ และออกซิเจน ในปริมาณที่แตกต่างกัน สารที่เตรียมขึ้นมีการกระจายตัวของปริมาณธาตุต่างๆ ที่ไม่สม่ำเสมอโดยไม่พบสารอื่นเจือ การวิเคราะห์ความร้อนเชิงอนุพันธ์พบว่าสารมีปฏิกิริยาแบบดูดความร้อนที่อุณหภูมิ 995 องศาเซลเซียส ซึ่งถือว่าการค้นพบที่มีค่าใกล้เคียงกับหนังสือ “Melt processed High Temperature Superconductor” ที่มีการรายงานไว้ว่ามีอุณหภูมิเท่ากับ 1,000 องศาเซลเซียส

ในปี ค.ศ. 2011 สุจินพรัหม และคณะ [13] ได้ทำการทดลองวัดการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ของตัวนำยวดยิ่งกลุ่ม Y123 พบว่า สามารถจำแนกส่วนผสมของ Y123 [14] ได้ว่า มีสารนำยวดยิ่ง 94 เปอร์เซ็นต์ และสารปกติ 6 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสารปกตินี้มีค่าคงตัวของหน่วยเซลล์เท่ากับสารของคณะผู้วิจัย และมีกลุ่มปริภูมิแบบเดียวกัน สารปกติดังกล่าวจะมีประโยชน์ต่อ Y123 ซึ่งมีกลุ่มวิจัยของ นาริกิ และคณะ [15] ได้ศึกษาผลของสารนี้ที่มีต่อ Y123 พบว่า Y211 นี้จะสามารถตรึงสนามแม่เหล็กที่เกิดขึ้นใน Y123 ให้มีค่าสม่ำเสมอและสูงขึ้น จึงเป็นการปรับปรุงคุณสมบัติทางไฟฟ้าของ Y123 ให้ดีขึ้น และมีความสำคัญต่อการประยุกต์ใช้งานด้านแม่เหล็กของตัวนำยวดยิ่งกลุ่มนี้เป็นอย่างมาก

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ศูนย์ความเป็นเลิศด้านฟิสิกส์ หน่วยวิจัยฟิสิกส์ประสานมิตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารอ้างอิง

1. Buckel, W. 1911. Superconductivity Fundamental and Application. 2nd Edition. New York. VCH Publisher, Inc. p.3
2. Bednorz, J. G., and Muller, K. A. 1986. Possible High T_c Superconductivity in the Ba-La-Cu-O System. *Zeitschrift fuer Physik B* 64: 189-193.
3. Wu, K., Ashburn, J. R., Torng, C. J., Hor, P. H., Meng, R. L., Gao, L., Huang, Z. J., Wang, Y. Q., and Chu, C. W. 1987. Superconductivity at 93 K in a New Mixed-Phase Y-Ba-Cu-O Compound System at Ambient Pressure. *Physical Review Letter* 58: 908-910.
4. Mucha, J., Rogacki, K., Misiorek, H., Jezowski, A., Wisniewski, A., and Puzniak, R. 2010. Influence of the Y211 Phase on Anisotropic Transport Properties and Vortex Dynamics of the Melt-Textured Y123/Y211 Composites. *Physica C* 470: 1009-1010.
5. Nariki, S., Sakai, N., Murakami, M., and Hirabayashi, I. 2006. Effect of RE₂BaCuO₅ Refinement on the Critical Current Density and Trapped Field of Melt-Textured (Gd,Y)-Ba-Cu-O Bulk Superconductors. *Physica C* 439: 62-66.
6. Murakami, M. 1992. Melt Processed high-Temperature Superconductors. Singapore. World Scientific.
7. Rodriguez-Carvajal, J. 2008. Fullprof/crystallographic tools of Rietveld, profile matching & integrated intensity refinement of X-Ray and neutron data Available from URL: <http://www.ill.eu/sites/fullprof/reference.html>. 15 March 2012.
8. Anthony, R., and West, D. 1999. Basic Solid State Chemistry. 2nd Edition. New York. John Wiley & Sons.
9. Hahn, Th. 2005. International Tables for Crystallography. 5th Edition. Amsterdam. Springer Publisher Inc. p. 299.
10. Robert, B., 2008. Phase transition/Differential thermoanalysis. Available from URL: <http://www.nikhef/phywe.html>. 15 March 2012.
11. Yuichi, N., Makoto, K., Teruo, I., and Yuh, S. 2000. Analysis of Growth Behavior of the RE123 Crystals Using the Ternary Phase Diagram. *Physica C* 341-348: 2417-2420.
12. Hai, P., and Jin, H. 2006. Kinetics for the Formation of YBa₂Cu₃O_y Superconductors from the Oxide Precursor Containing BaCuO_{2.5}. *Journal of the BWW Society* 6: 1-16.

13. Sujinnapram, S., Udomsamuthirun, P., Kruaehong, T., Nilkamjon, T., and Ratreng, S. 2011. XRD Spectra of New YBaCuO Superconductors. *Bulletin of Material Science*. 34:1053-1057.
14. Udomsamuthirun, P., Kruaehong, T., Nilkamjon, T., and Ratreng, S. 2010. The New Superconductors of YBaCuO Materials. *Journal of Superconductivity and Novel Magnetism* 23: 1377-1380.
15. Nariki, S., Sakai, N., Murakami, M., and Hirabayashi, I. 2004. High Critical Current Density in RE-Ba-Cu-O Bulk Superconductors with Very Fine RE₂BaCuO₅ Particles. *Physica C* 412-414: 557-565.

ได้รับบทความวันที่ 16 ธันวาคม 2554
ยอมรับตีพิมพ์วันที่ 24 เมษายน 2555